

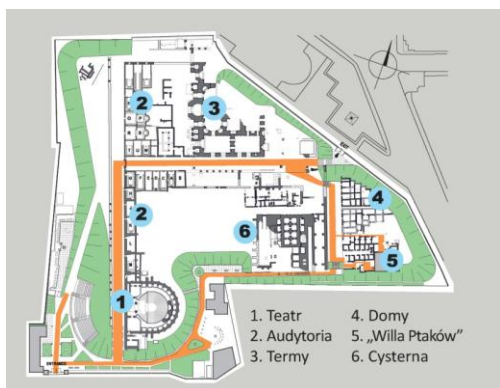
ALEKSANDRIA: OTWARCIE PARKU ARCHEOLOGICZNEGO NA KOM EL-DIKKA

Kolejne fragmenty Parku Archeologicznego na Kom el-Dikka w Aleksandrii zostały udostępnione zwiedzającym. Dzięki temu można obejrzeć wszystkie najważniejsze budowle odkopane i zrekonstruowane przez misję Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej UW pracującą na stanowisku od ponad 50 lat.

Uroczyste otwarcie odbyło się 1 kwietnia 2017 roku. Dokonał go Minister Starożytności Egiptu, J.E. Prof. Dr Khaled El-Anany wraz z J.E. Ambasadorem RP, Michałem Murkocińskim oraz J.M. Prof. Marcinem Pałysem. Uczestniczyli w nim również dyrektor CAŚ UW, dr hab. Tomasz Waliszewski, dyrektor Stacji Badawczej CAŚ UW w Kairze, dr Artur Obluski oraz kierownik misji CAŚ UW w Aleksandrii dr Grzegorz Majcherek. Oeceni byli również przedstawiciele władz Aleksandrii, członkowie misji archeologicznej oraz media.

Kom el-Dikka, położone w centrum współczesnej Aleksandrii, jest jednym z nielicznych miejsc w mieście, gdzie można ujrzeć dawną wielkość i chwałę grecko-rzymskiej metropolii, jednej z największych i najważniejszych w antycznym świecie. Polscy archeolodzy odsłoniли tu dzielnicę miasta, wplecioną w sieć ulic i majestatycznych portyków, obejmującą teatr, termy cesarskie oraz unikatowy zespół budynków jedynej znanej uczelni starożytnej, która przetrwała do naszych czasów.

Ponad 50 lat wykopalisk prowadzonych przez archeologów z Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Warszawskiego, w ścisłej współpracy z egipskim Ministerstwem Starożytności, pozwoliło lepiej poznać przeszłość Aleksandrii, poczynając od topografii i architektury, aż po codzienne życie jej mieszkańców. Liczne znaleziska archeologiczne ilustrują wielkość i upadek miasta na przestrzeni jego ponad tysiącletniej historii: od II wieku p.n.e. po XII–XIII wiek n.e.

Tę historię można poznać podczas zwiedzania stanowiska. Trasa wizyty biegnie od **teatru (1)**, który został wzniesiony w IV wieku n.e. jako miejsce dla przedstawień muzycznych – odeon. Po dwóch stuleciach został przebudowany, zmieniła się też jego funkcja – zapewne stał się „Audytorium Maximum” pobliskiej **akademii (2)**. Odkrycie przed 10 laty 22 sal wykładowych z V–VII wieku – najstarszego znanego „uniwersytetu” – było jednym z największych

odkryć polskiej archeologii śródziemnomorskiej. Audytoria są rozmieszczone w dwóch kompleksach ciągnących się wzdłuż portyku od teatru z jednej strony, do monumentalnych **term cesarskich (3)**, czyli publicznych łaźni z drugiej. Było to nie tylko miejsce kąpeli, lecz także punkt spotkań towarzyskich i ćwiczeń sportowych mogący pomieścić setki użytkowników. Jego funkcjonowanie umożliwiały ogromne **cysterny (6)** znajdujące się w pobliżu. By zapewnić dobre ciśnienie wody, budynek ten wznosił się wysoko ponad ziemią – stąd masywne mury, które musiały utrzymać nacisk mas wody. Obok znajduje się **dzielnica mieszkalna (4)** z wystawnymi willami miejskimi z I–III wieku oraz powstałe na ich gruzach skromniejsze budynki z IV–VII wieku. Przykładem jest tzw. **Willa Ptaków (5)** z I wieku n.e., z podłogami zdobionymi wielokolorowymi mozaikami. Zachowane *in situ* mozaiki zostały wyeksponowane w pawilonie, zbudowanym ze środków amerykańskiego programu ARCE-USAID.

Projekt parku archeologicznego oraz wykonanie wielu rekonstrukcji, m.in. teatru i term są dziełem dr. Wojciecha Kołataja, wieloletniego pracownika CAŚ UW, który został w 2016 roku wyróżniony za tę pracę nagrodą im. J. Zachwatowicza przez Polski Komitet ICOMOS. Te prace kontynuują kierownik misji dr Grzegorz Majcherek i architekt misji Aureliusz Pisarzewski.

Uroczyste otwarcie Parku Archeologicznego na Kom el-Dikka w Aleksandrii

Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Warszawskiego – pod jego auspicjami od ponad 50 lat prowadzone są polskie badania wykopaliskowe i prace konserwatorskie w krajach basenu Morza Śródziemnego, Afryki i Bliskiego Wschodu. Aktualnie Centrum prowadzi ok. 30 projektów na stanowiskach datowanych od czasów prehistorycznych, poprzez wszystkie okresy historyczne aż po późny antyk i okres muzułmański w Egipcie, Sudanie, Libanie, Jordanii, na Cyprze, w Irackim Kurdystanie, Kuwejcie, Arabii Saudyjskiej, Omanie, Gruzji i Armenii. Centrum prowadzi też Stację Badawczą w Kairze.

Czytaj więcej: www.pcma.uw.edu.pl ; www.facebook.com/pcma.uw/

Kontakt: Agnieszka Szymczak: agnieszka.szymczak@uw.edu.pl, Tel. kom. 502 14 00 36

